

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Επί του σχεδίου Νόμου «περί δασμολογητέας αξίας των εμπορευμάτων».

Πρός την Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Πρὸς ἐξασφάλισιν ὁμοιομορφίας εἰς τὴν διεθνή πρακτικὴν ἐπὶ τῆς ἐκτιμῆσεως τῆς αξίας τῶν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων ὑπεγράφη εἰς Βρυξέλλας, ἡ ἀπὸ 15/12/1950 διεθνὴς σύμβασις «περὶ δασμολογητέας αξίας».

Ἐν παραρτήματι 1 τῆς Συμβάσεως ταύτης, δίδεται ὁ ὁρισμὸς τῆς δασμολογητέας αξίας, βασιζόμενος εἰς ἀρχὰς τινὰς τῆς GATT, ἐν Παραρτήματι δὲ II περιέχονται Ἑρμηνευτικαὶ Σημειώσεις τοῦ Ὁρισμοῦ, τείνουσαι εἰς τὴν ὀρθρὴν καὶ ὁμοιόμορφον ἐφαρμογὴν αὐτοῦ.

Εἰς τὴν ἀνωτέρω Σύμβασιν προβλέπεται ὅτι ἕκαστον κράτος μέλος, προσχωρῶν εἰς αὐτήν, ὑποχρεοῦται νὰ περιλάβῃ, ὑπὸ μορφὴν θετικῆς διατάξεως ἐσωτερικοῦ δικαίου, τὸν ἐν Παραρτήματι I «Ὁρισμὸν», ὡς πρὸς δὲ τὰς ἐν Παραρτήματι II Ἑρμηνευτικὰς Σημειώσεις δικαιούται ἐντὸς τοῦ πνεύματος αὐτῶν νὰ θεσπίσῃ συμπληρωματικὰς τοῦ «Ὁρισμοῦ» διατάξεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐξυπηρετοῦν τὴν ὀρθρὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ.

Εἰς τὴν ἀνωτέρω Σύμβασιν προσεχώρησε καὶ ἡ Ἑλλάς, κυρώσασα αὐτήν διὰ τοῦ Α.Ν. 1923/1951, διὰ δὲ τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ Ν.Δ. 2541/53, ἐγένετο ἀποδεκτὸς ὁ «Ὁρισμὸς» τῆς δασμολογητέας αξίας, ὡς οὗτος διατυπῶνται εἰς τὸ Παράρτημα I τῆς ὁμωνύμου Συμβάσεως.

Αἱ ἐν Παραρτήματι II τῆς Συμβάσεως Ἑρμηνευτικαὶ Σημειώσεις τοῦ «Ὁρισμοῦ» δὲν ἔλαβον ὅμως τὴν μορφὴν θετικῶν διατάξεων τοῦ ἐσωτερικοῦ δικαίου.

Οὕτως ἐν τῇ πρακτικῇ αἱ Ἑρμηνευτικαὶ αὐταὶ Σημειώσεις ἐπέιχον θέσιν συμβουλευτικῶν κειμένων.

Ἐκ τῆς ἐπὶ θετίαν καὶ πλέον ἰσχύος ἐν Ἑλλάδι τοῦ Ὁρισμοῦ τῶν Βρυξελλῶν «περὶ δασμολογητέας αξίας» κατεδείχθη ὅτι δὲν ἐξηραλίσθη ἐφαρμογὴ αὐτοῦ διὰ τῶν Ἐπεξηγηματικῶν Σημειώσεων, τῶν γνωμοδοτήσεων ἢ ἄλλων συμβουλευτικῶν κειμένων τοῦ Συμβουλίου Τελωνειακῆς Συνεργασίας κατὰ τρόπον ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν καὶ τὸ περιεχόμενον τοῦ «Ὁρισμοῦ» καὶ ἐξυπηρετοῦντα τὰ νόμιμα συμφέροντα τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας.

Ἰδίᾳ κατεδείχθη ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ «Ὁρισμοῦ» πάσχει σοβαρῶς εἰς τὰ σημεῖα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς δὲν συντρέχουν ἐκ προοιμίου συνθηκαὶ ἀνεξαρτησίας πωλητοῦ καὶ ἀγοραστοῦ, εἰς ἃς αἱ τιμολογιακαὶ ἀξία δέον νὰ προσαρμύζωνται καταλλήλως ἵνα ἀνταποκρίνωνται πρὸς τὰς τιμὰς τὰς προκυπτούσας ἐκ συνθηκῶν πλήρους συναγωνισμοῦ. Αἱ περιπτώσεις αὗται ἀναφέρονται κυρίως εἰς τὰς εἰσαγωγὰς παρ' ἀποκλειστικῶν εἰσαγωγέων ἢ μοναδικῶν ἐκδοχέων τοῦ εἰσγωγικοῦ δικαιώματος, ὑπὸ ἑταίρειῶν FILIALES ἢ ὑπὸ ἄλλων προσώπων ἐνεργούντων εἰσαγωγὰς ὑπὸ προνομιακοῦς ὁρους παραχωρηθέντας ὑπὸ τοῦ πωλητοῦ, διὰ συμβολαίου ἢ μῆ, με ἀντάλλαγμα τὴν ὑπὸ τοῦ ἀποκλειστικοῦ τούτου εἰσαγωγέως ἀνάληψιν τῶν εὐθύνων προωθήσεως τῶν πωλήσεων εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἀγορὰν καὶ τῶν ἐντεῦθεν δαπανῶν, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὸν Ὁρισμὸν τῶν Βρυξελλῶν βαρύνουν τὸν πωλητήν.

Ἡ ἐν προκειμένῳ πρακτικὴ ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς ἐν Ἑλλάδι τοῦ «Ὁρισμοῦ» ἐξετάσθη πρὸς ἐσφαλμένας κατευθύνσεις, τοῦτο δὲ ἐξ ἀδυναμίας ὀρθῆς συλλήψεως ὠρισμένων πλευρῶν τῆς ἐννοίας αὐτοῦ, δοθέντος ὅτι εἰς τὴν πρᾶξιν συνυφίστανται πολλακίς τὰ πάλυ ἐσφύτερα περιθώρια, τὰ ὅποια ὁ πωλητὴς διὰ τὸς ἀνωτέρω λόγους παρέχει εἰς τὸν ἀποκλειστικὸν εἰσαγωγέα ὑπὸ μορφὴν μειώσεως ἢ ἐκπτώσεως ὑπὸ τὴν κανονικὴν τιμὴν, με τὸ ποσοστὸν τῆς προμηθείας τῆς ἀναγνωριζομένης κατὰ τὰς ἐμπορικὰς συνθηλας ὑπὲρ τοῦ ἀπλοῦ ἀντιπροσώπου. Ἄλλ' οὐδεμίᾳ δύναται νὰ γίνῃ, ἔστω καὶ κατ' ἀναλογίαν, σύγκρισις τῆς σχέσεως ἀποκλειστικοῦ εἰσαγωγέως καὶ ἀπλοῦ ἀντιπροσώπου ἐναντι τοῦ πωλητοῦ.

Ὁ πρῶτος ἐνεργεῖ δι' ἰδίων λογαριασμῶν εἰσαγωγὰς, βάσει δὲ τοῦ συμβολαίου ἀποκλειστικότητος ἀναλαμβάνει εἰς ὄφελος τοῦ πωλητοῦ ὅλας τὰς εὐθύνας MARKETING καὶ τὰς ἐντεῦθεν δαπάνας, με ἀντάλλαγμα τὰ εὐνοικώτερα

4-2-14
περιθώρια τιμῆς ἐναντι τῆς κανονικῆς τοιαύτης πρὸς πάντα τρίτον ἀνεξάρτητον ἀγοραστήν. Ἀντιθέτως ὁ ἀπλοῦς ἀντιπρόσωπος εἰς οὐδεμίαν, χάριν-τοῦ πωλητοῦ, δαπάνην ὑποβάλλεται. Ἴπλῶς μεσολαβεῖ ὡς τρίτος διὰ τὴν σύναψιν τῆς συμβάσεως πωλήσεως, λαμβάνων ἐναντι τῆς ὑπηρεσίας του τούτης τὴν κατὰ τὰς ἐμπορικὰς συνθηλας προμηθείαν του.

Ἡ ὀρθὴ ἐφαρμογὴ τοῦ «Ὁρισμοῦ» πάσχει ὁμοίως εἰς τοὺς τομεῖς τῶν δικαιωμάτων χρήσεως ἐμπορικοῦ ἢ βιομηχανικοῦ σήματος, ὡς καὶ τῶν δικαιωμάτων ἐκ πνευματικῆς ἰδιοκτησίας ἐν γένει.

Ἡ ἐκτροπὴ τῆς πρακτικῆς καὶ τῆς διοικητικῆς νομολογίας ἐκ τῆς ὀρθῆς ἐφαρμογῆς τοῦ «Ὁρισμοῦ» προέκυψε κατὰ κύριον λόγον ἐκ τῆς ἐλλείψεως θετικῶν διατάξεων, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀξιοποιοῦν τὰς Ἑρμηνευτικὰς Σημειώσεις καὶ τὰ λοιπὰ συμβουλευτικὰ κείμενα τοῦ Συμβουλίου Τελωνειακῆς Συνεργασίας, ὡς καὶ ἐκ τῆς ἀδυναμίας συλλήψεως ἐν τῇ πράξει τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας ἐνὸς τόσον θεωρητικοῦ «Ὁρισμοῦ».

Τὴν ἀνάγκην ταύτην, τούτῃσι τὴν ἐξασφάλισιν ὀρθῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ὁρισμοῦ τῶν Βρυξελλῶν περὶ δασμολογητέας αξίας, τείνουσιν νὰ ἐξυπηρετήσουν αἱ διὰ τοῦ παρόντος σχεδίου Νόμου θεσπιζόμεναι διατάξεις.

Πρότυπον διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Νόμου τούτου ἀπετέλεσε συναφῆς Κανονισμὸς περὶ δασμολογητέας αξίας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος (ὑπ' ἀριθμ. 803/27.6.1968), ὡς οὗτος μεταγενεστέρως συνεπληρώθη προσαρμοσθεῖς καταλλήλως ἵνα ἀνταποκριθῆ καὶ πρὸς τὰς ἐκ τῶν ἑλληνικῶν συνθηκῶν προκυπτούσας ἀνάγκας, ὡς καὶ πρὸς τὰς ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς Συμφωνίας Συνδέσεως ἀπορροούσας ὑποχρεώσεις.

Ὁ τομεὺς τῆς δασμολογητέας αξίας ἔχει ἄμεσον σχέσιν με τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Κοινῶν Δασμολογίου τῆς ΕΟΚ καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἡ εὐθυγράμμισις πρὸς τὴν Κοινοτικὴν Νομοθεσίαν, συμφώνως πρὸς τὰς ἐκ τοῦ ἀρθροῦ II τῆς Συμφωνίας Συνδέσεως προκυπτούσας ὑποχρεώσεις ἐναρμονίσεως τῶν τελωνειακῶν καγονισμῶν καὶ διατάξεων, καθίσταται κατ' ἀπόλυτον προτεραιότητα ἀναγκαία.

Ἡ ἀποδοχὴ ἐξ ἄλλου τῆς Κοινοτικῆς Νομοθεσίας, μετὰ καταλλήλους τινὰς προσαρμογὰς, ἐμφανίζεται συμφέρουσα καὶ ἐξ ἀπόψεως διευκολύνσεως τῆς ὀρθῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ὁρισμοῦ τῆς δασμολογητέας αξίας ἐν Ἑλλάδι, διότι αὐτὴ περιλαμβάνει ὑπὸ μορφὴν θετικῶν διατάξεων οὐ μόνον τὸ κείμενον τοῦ «Ὁρισμοῦ» ἀλλὰ καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ περιεχόμενον τῶν Ἐπεξηγηματικῶν Σημειώσεων καὶ τῶν ἄλλων συμβουλευτικῶν ἢ ἐρμηνευτικῶν κειμένων τοῦ Συμβουλίου Τελωνειακῆς Συνεργασίας.

Ἐπὶ τῶν διατάξεων τῶν ἐπὶ μέρους ἀρθρων τοῦ σχεδίου τούτου Νόμου ἐκτίθενται τὰ ἀκόλουθα :

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 1.

Τὸ ἀρθρον τοῦτο ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸ ἀρθρον I τοῦ Παραρτήματος I τῆς Συμβάσεως τῶν Βρυξελλῶν, παρέχει δὲ τὴν γενικὴν θεωρητικὴν ἔννοιαν τοῦ Ὁρισμοῦ τῆς δασμολογητέας αξίας.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 2.

Τὸ ἀρθρον τοῦτο ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸ ἀρθρον II τοῦ Παραρτήματος I τῆς Συμβάσεως τῶν Βρυξελλῶν, περιέχει δὲ ἐπεξηγηματικούς ὁρισμοὺς τῆς ἐννοίας τῶν συνθηκῶν πλήρους συναγωνισμοῦ, αἱ ὁποῖαι δέον νὰ συντρέχουν ἵνα ἡ τιμὴ πωλήσεως θεωρητῆται ὡς κανονικὴ.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 3.

Τὸ ἀρθρον τοῦτο, κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ παράγραφον, ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸ ἀρθρον III τοῦ Παραρτήματος I τῆς Συμβάσεως τῶν Βρυξελλῶν καὶ ἀναφέρεται εἰς τὴν μεταχείρισιν τῶν δικαιωμάτων χρησιμοποίησεως ἀλλοδαποῦ ἐμπορικοῦ ἢ βιομηχανικοῦ σήματος καὶ τῶν δικαιωμάτων ἐκ προστατευομένου διπλώματος εὐρεσιτεχνίας ἢ σχεδίου ἢ ὑποδείγματος. Εἰς τὸ κείμενον τῆς παραγράφου ταύτης προστίθεται διατύπωσις ἀφορώσα εἰς τὰ συγγραφικὰ δικαιώματα ἢ τὰ δικαιώματα ἐν γένει τὰ προκύπτοντα ἐκ τῆς πνευματικῆς ἰδιοκτησίας, περὶ τῶν ὁποίων προβλέπονται σχετικαὶ γνωματεύσεις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀξίας τοῦ Συμβουλίου Τελωνειακῆς Συνεργασίας.

α: Διά της δευτέρας παραγράφου του άρθρου τούτου προβλέπεται ή δυνατότης εξαίρεσως από της εφαρμογής των περι των ανωτέρω δικαιωμάτων διατάξεων, όσάκις ταυτα άνήκουν εις πρόπωσα εγκρατεστημένα εις τας χώρας μέλη της ΕΟΚ. Η διάταξις αυτή άντιστοιχεί εις άνάλογον τοιαύτην του Κοινοτικού Κανονισμού, τίθεται δέ εις εφαρμογήν κατόπιν αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών, διά της όποιας δύνανται να θεσπισθούν ρυθμίσεις άνάλογοι προς τας ισχυούσας εις την Κοινότητα και σύμφωνοι προς τας εκ των διατάξεων της Συμφωνίας Συνδέσεως προκυπούσας υποχρεώσεις.

- Διά των λοιπών παραγράφων του άρθρου τούτου περιληφθήσαν διατάξεις του Κοινοτικού Κανονισμού, δι' ών ρυθμίζονται ειδικά τινα θέματα αναφερόμενα εις τά εν τη πρώτῃ παραγράφῳ του άρθρου τούτου δικαιώματα, περι των όποιων προβλέπονται εἴτε Σημειώσεις του Παραρτήματος ΙΙ της Συμβάσεως των Βρυξελλών, εἴτε γνωμοδοτήσεις ή άλλα έρμηνευτικά κείμενα της Έπιτροπής Άξίας του Συμβουλίου Τελωνειακής Συνεργασίας.

Έπι του άρθρου 4.

Διά του άρθρου τούτου μετατρέπεται εις θετικήν διάταξιν ή Τρίτη Σημείωσις του Παραρτήματος ΙΙ της Συμβάσεως των Βρυξελλών, ή αναφερόμένη εις την ποσότητα των υπό εκτίμησιν έμπορευμάτων.

Εξαίρεσεις δύνανται να θεσπισθούν δι' αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών εις περιπτώσεις τμηματικών εισαγωγών, υπό την επίφύλαξιν των χρονικών άνοχών, των προβλεπομένων υπό του άρθρου 10. Η περι εξαίρεσεων διάταξις του άρθρου τούτου αποβλέπει εις εύθυγράμμισιν προς άνάλογον πρόβλεψιν εις τον Κοινοτικό Κανονισμόν.

Έπι του άρθρου 5.

Υπό του άρθρου τούτου ρυθμίζεται το θέμα του χρόνου, όστις λαμβάνεται ύπ' όψιν διά την εκτίμησιν των έμπορευμάτων. Η διάταξις εύθυγραμμίζεται προς την Πρώτην Σημείωσιν του Παραρτήματος ΙΙ της Συμβάσεως των Βρυξελλών. Ως τοιοῦτος όρίζεται ή χρόνος όστις κατά τας ισχυούσας διατάξεις λαμβάνεται ύπ' όψιν διά την εφαρμογήν του συντελεστού του δασμού. Παρατηρήτέον ότι ή Κοινοτικός Κανονισμός δέν συμπύπτει επί του σημείου τούτου, άλλ' όταν εύθυγραμμισθώμεν προς την νομοθεσίαν της ΕΟΚ, όσον άφορα εις τον χρόνον όστις λαμβάνεται ύπ' όψιν διά την εφαρμογήν των δασμών, ή διατύπωσις του άρθρου τούτου δέν θα χρήζη τροποποιήσεως και θα έπιτρέπη την αυτόματον προσαρμογήν προς την Κοινοτικήν πρακτικήν.

Έπι του άρθρου 6.

Διά του άρθρου τούτου όρίζονται τά σημεία εισόδου των έμπορευμάτων εις τή τελωνειακόν έδαφος, πράγμα όπερ έχει σημασίαν διά τον ύπολογισμόν των έξόδων μεταφοράς. Έπι του σημείου τούτου δέν ύφίστανται παρεκκλίσεις από του Κοινοτικού Κανονισμού.

Έπι των άρθρων 7 και 8.

Διά των άρθρων τούτων προβλέπονται ρυθμίσεις άφορώσαι εις τά έξοδα μεταφοράς των έμπορευμάτων ώς και εις τον τρόπον ύπολογισμού τούτων. Αύται άνταποκρίνονται προς ρυθμίσεις προβλεπομένας υπό του Κοινοτικού Κανονισμού, ώς και προς τοιαύτας έναρμονιζόμενας προς γνωμοδοτήσεις ή άλλα συμβουλευτικά κείμενα του Συμβουλίου Τελωνειακής Συνεργασίας.

Έπι του άρθρου 9.

Τό άρθρον τούτο αναφέρεται εις θέματα επί των όποιων πάσχει ώς επί το πλείστον ή εφαρμογή του «Όρισμού» εν Ελλάδι. Διά των δύο πρώτων παραγράφων του άρθρου τούτου περιλαμβάνονται εν τώ συνόλω των αί διατάξεις του άντιστοιχού άρθρου του Κοινοτικού Κανονισμού.

Διά των διατάξεων τούτων όρίζεται ότι ή τιμολογιακά αξία, ώς πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή, δύναται να γίνεται άποδεκτή ώς δασμολογητέα αξία, μετά προσαύξεσιν διά των κατά τή άρθρον 7 έξόδων, έρ' όσον ύποστη τας κατάλληλους εισέτι προσαρμογάς ίνα ληφθώσιν ύπ' όψιν έξοδα και δαπάναι γινόμενα υπό του άγοραστοῦ εις όφελος του πωλητού, προ-

κύπτουσαι έξ ειδικών μεταξύ των σχέσεων, ώς εἴναι ή εκμετάλλευσις άποκλειστικού δικαιώματος εισαγωγής και αἱ λοιπαί υπό άνάλόγους συνθήκας ενεργούμενα κατ' άποκλειστικότητα εισαγωγαι.

Διά της τρίτης παραγράφου του άρθρου τούτου εκρίθη σκόπιμον όπως διά θετικής διατάξεως, μη υπάρχούσης εις τον Κοινοτικό Κανονισμόν, προσδιορισθώσιν επί τή σαφέστερον τά έξοδα και αἱ δαπάναι αύται, ίνα ή πρακτική εφαρμογή διαμορφωθή κατά τρόπον έπιτρέποντα την πληρεστέραν σύλληψιν αύτων προς ύπολογισμόν των αναγκαίων προσαρμογών της τιμολογιακής τιμής.

Ειρήσθω ότι τα περι ών ή παράγραφος αυτή έξοδα δέν όρίζονται καθ' ύπέρβασιν των υπό του Όρισμού των Βρυξελλών τιθεμένων πλαισίων. Τό Συμβούλιον των Βρυξελλών διά γνωμοδοτήσεων (γνωμοδ. ύπ' αριθμ. 24/1955) και άλλων κειμένων άπεφάνθη επανειλημμένας ότι ταυτα ενεργούμενα εις όφελος και διά λογαριασμόν του πωλητού, βαρύνουν αύτόν κατά την άληθή έννοιαν του Όρισμού και ώς εκ τούτου περιλαμβάνονται εις την δασμολογητέαν αξίαν. Εἴναι όθεν έπιβεβλημένη ή διά θετικής διατάξεως άπαρίθμησις των έξόδων τούτων, προς τον σκοπόν να διευκολυνθῆ ή όρθή εφαρμογή επί του σημείου τούτου του «Όρισμού», ήτις, καθ' ή έν προοίμιω της Εισηγητικής Έκθέσεως έξετέθησαν, περιεπλανήθη και έξετράπη προς έσφαλμένας κατευθύνσεις.

Περαιτέρω διά των δύο τελευταίων έδαφίων της παραγράφου 3 όρίζεται, ότι εκ του συνόλου των δαπανών των ενεργουμένων διά λογαριασμόν και εις όφελος του πωλητού, δαπανών αἱ όποιαι άνάγονται εις την λειτουργίαν τής επιχειρήσεως του άποκλειστικού εισαγωγέως, εκπίπτονται αἱ δαπάναι και τά έξοδα τά άνταποκρινόμενα προς τας ανάγκας λειτουργίας της επιχειρήσεως ώς απλής αντιπροσωπείας, διαθετούσης και τον αναγκαίον άποθηκευτικόν χώρον προς άπόθεσιν των εισαγομένων έμπορευμάτων μέχρι της μεταπωλήσεως.

Διά της 4ης παραγράφου δημιουργείται νόμιμον τεκμήριον επί του ύψους των προσαρμογών, προκύπτον εκ στοιχείων, πληροφοριών ή εκτιμήσεων αναφερομένων εις μειώσεις τιμών πάρεχομένων εις άλλους εισαγωγείς ενεργούντας υπό άνάλόγους συγκρισίμους συνθήκας. Αξιολογούσα τας πληροφορίας ταύτας ή τελωνειακή ύπηρεσία προσδιορίζει κατά την κρίσιν της τή ύψος της προσαυξήσεως της τιμολογιακής τιμής.

Διά της 5ης παραγράφου όρίζεται, ότι οἱ ενδιαφερόμενοι δικαιούσιν να άμφισβητήσουν τή ύψος της προσαυξήσεως, άλλ' επί τῆ βάσει στοιχείων προκυπτόντων έξ έπιστήμων λογιστικών βιβλίων.

Διά της 6ης παραγράφου όρίζεται ότι δι' αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών δύναται να όρίζωνται και έτερα στοιχεία ή μέσα πρόσφορα ή κατάλληλα διά την διακρίβωσιν του επιπέδου των αναγκαίων προσαρμογών της τιμολογιακής τιμής.

Έπι του άρθρου 10.

Διά του άρθρου τούτου όρίζονται αἱ αναγκαῖαι άνοχαι χρόνου αἱ όποιαι εν τη πράξει πρέπει να γίνωνται δεχταί προς άποδοχήν της τιμής, από του χρόνου της συνάψεως του συμβολαίου πωλήσεως μέχρι της ημερομηνίας της εκτίμησεως των έμπορευμάτων.

Εις περιπτώσεις άνωμάτων διακυμάσεων των τιμών δύναται να μή γίνωνται δεχταί αἱ ανωτέρω άνοχαι χρόνου, άναστελλομένης της εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 10 δι' αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών.

Τοιαύτη δυνατότης προβλέπεται και εις τον Κοινοτικό Κανονισμόν.

Έπι του άρθρου 11.

Διά του άρθρου τούτου ρυθμίζονται τά αναγόμενα εις τον τρόπον πληρωμής θέματα της δασμολογητέας αξίας. Οἱ όρισμοί του άρθρου τούτου, άντιστοιχούν εις άνάλόγους του Κοινοτικού Κανονισμού, περιλαμβάνουν δέ υπό μορφήν θετικών διατάξεων την έννοιαν και τή περιεχόμενον σχετικών

γνωμοδοτήσεων ή άλλων κειμένων του Συμβουλίου Τελωνειακής Συνεργασίας.

Έπι του άρθρου 12.

Διά του άρθρου τούτου καθορίζεται ο τρόπος μετατροπής εις δραχμάς της έκπεφρασμένης εις ξένον νόμισμα αξίας των τιμολογίων εισαγωγής, ορίζεται, δε ή Τράπεζα Ελλάδος ως αρμοδία να παρέχη εν πάση περιπτώσει τας αναγκαίας πληροφορίες εις την Τελωνειακήν Υπηρεσίαν διά την τιμήν του συναλλάγματος.

Έπι του άρθρου 13.

Διά του άρθρου τούτου ορίζεται ότι δι' ώρισμένα έμπορεύματα δύνανται να καθορίζονται υπό της Τελωνειακής Υπηρεσίας, μέσαι τεκμαρταί «κατ' αποκοπήν» τιμαί ως δασμολογητέα αξία. Η διαταξίς αυτή αντιστοιχεί εις όμοίαν του Κοινοτικού Κανονισμού, τὰ δε κριτήρια θά καθορίζονται δι' αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών, λαμβανομένων ύπ' όψιν των εις τον χώρον της ΕΟΚ αναλόγων ρυθμίσεων, ως και των δυνατοτήτων αι όποιαί παρέχονται εξ απόψεως γνωμοδοτήσεων ή άλλων συμβουλευτικών κειμένων του Συμβουλίου Τελωνειακής Συνεργασίας.

Έπι του άρθρου 14.

Διά των διατάξεων της πρώτης παραγράφου του άρθρου τούτου θεσπίζεται υπό μορφήν θετικής διατάξεως ή αρχή ότι τὰ προσαχθέντα τιμολόγια ή άλλα έγγραφα δεν είναι υποχρεωτικής αποδοχής εκ μέρους της Τελωνειακής Αρχής, αρχή ήτις προκύπτει εκ του όλου πνεύματος και της θεωρητικής δομής του Όρισμού της δασμολογητέας αξίας. Η αρχή αυτή έχει θεμελιώδη σημασίαν, διότι άλλως δεν θά ύπῆρχε πρακτική δυνατότητα αναζητήσεως της κανονικής τιμής αν ή Τελωνειακή Υπηρεσία έδεσμεύετο εξ εγγράφων, των όποιων ή αποδεικτική ισχύς, εις τὰ πλαίσια έμπορικών πράξεων αναγομένων εις σφαιρίσιν ιδιωτικής δραστηριότητας, δεν δύναται να είναι αξίας μεγαλυτέρας της των ιδιωτικών εγγράφων.

Διά της 2ας παραγράφου ορίζεται ότι δι' αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών δύνανται να ορίζονται ως προσαχτέα υποχρεωτικώς διαδήποτε στοιχεΐα ή έγγραφα αναγκαΐα ή πρόσφορα να διαφωτίσουν την Τελωνειακήν Υπηρεσίαν εις την γνώσιν των πραγματικών και νομικών συνθηκών, αι όποιαί διέπουν την πώλησιν των υπό εκτίμησιν έμπορευμάτων, ως και να αξιολογή την αποδεικτικήν σημασίαν αυτών.

Διά της 3ης παραγράφου ορίζεται ότι δι' αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών δύνανται να ρυθμίζονται θέματα αναγόμενα εις διαδικασίας και διατυπώσεις αναγκείας διά την εφαρμογήν του Νόμου τούτου, ως και θέματα σχετιζόμενα με την πρακτικήν επί της εφαρμογής του Όρισμού της δασμολογητέας αξίας εξ απόψεως ευθυγραμμισέως μας προς την εις την ΕΟΚ ακολουθουμένην, ως και την υπό του Συμβουλίου Τελωνειακής Συνεργασίας συνιστωμένην, εις τὰ πλαίσια των συμβατικών υποχρεώσεών μας εκ της Συμφωνίας Συνδέσεως και των υπό του Α.Ν. 1923/51 κυρωθεισών συμβάσεων.

Διά της 4ης τέλος παραγράφου ορίζεται ότι αι διατάξεις του Νόμου αποτελούν πλαίσιον διά την λειτουργίαν της υπό του άρθρου 78 παράγρ. 5 του Συντάγματος επιτρεπομένης εξουσιοδοτήσεως.

Τούτο είναι αναγκαΐον διότι θά επιτρέπη την άμεσον προσαρμογήν προς τας έντός των πλαισίων της ΕΟΚ ρυθμίσεις, προς τις είμεθα υποχρεωμένοι να ευθυγραμμίζώμεθα συμφώνως προς τὸ άρθρον 11 της Συμφωνίας Συνδέσεως. Άνευ δυνατότητος θέσεως εις εφαρμογήν δι' αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών των αναγκαίων προσαρμογών προς τας Κοινοτικάς ρυθμίσεις, ή διά της ψήφισεως εκάστοτε τυπικού νόμου διαδικασία θά είναι εξαιρετικώς βραδεία με ζημιολόγους ένίοτε επιπτώσεις διά την εθνικήν Οικονομίαν εκ της μη όρθής και κατά την προηγουμένην τεχνικήν της Κοινότητος εφαρμογής του Όρισμού της δασμολογητέας Αξίας.

Έπι του άρθρου 15.

Διά του άρθρου τούτου θεσπίζεται ή αρχή ότι ή δασμολογητέα αξία, ως διαμορφούται εις τὰ πλαίσια της εφαρμογής

του Νόμου τούτου, αποτελεί στοιχείον διά τον ύπολογισμόν της φορολογητέας αξίας προς έπιβολήν παντός έτέρου φόρου, τέλους, εισφορής ή δικαιώματος εισπραττομένων κατά την εισαγωγήν.

Η αρχή αυτή, ισχύουσα διεθνώς και εις την ΕΟΚ, δεν τυγχάνει τὸ γε νυν έχον εφαρμογής, εις τινας φορολογίας κατά την εισαγωγήν.

Έπι του άρθρου 16.

Διά του άρθρου τούτου καταργούνται αι ισχύουσαι μέχρι τούδε διατάξεις, ως και πᾶσα διάταξις αντικειμένη εις τὸν Νόμον τούτον.

Έν Αθήναις τῆ 16 Ιουνίου 1976

Οί Υπουργοί
Συντονισμού και Προγραμματισμού Οικονομικών
Π. ΠΑΠΑΔΗΓΟΥΡΑΣ Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ Ν.Δ. 2541/53

«Περί αναπροσαρμογής του δασμού ενίων κλάσεων του Τελωνειακού Δασμολογίου εισαγωγής και άλλων τινών διατάξεων».

Άρθρον 5.

Α) Η πρώτη παράγραφος του άρθρου 3 του Β.Δ/τος της 25/7/1920 «περί Κώδικος των Νόμων «περί Τελωνειακού Δασμολογίου» (ΦΕΚ 170/1920 Τ.Α.), ως έτροποποιηθή μεταγενεστέρως, αντικαθίσταται ως κατωτέρω :

α1. Κατά την εισαγωγήν εκ του έξωτερικού έμπορευμάτων δασμωτέα αξία είναι ή κανονική τιμή των έμπορευμάτων δηλ. ή τιμή ή θεωρουμένη ως δυναμένη να έπιτευχθῆ διά τὰ έμπορεύματα ταύτα εις χρόνον και τόπον, ως προσδιορίζονται κατωτέρω, εκ πωλήσεως συντελουμένης υπό δρους πλήρους συναγωνισμού μεταξύ αγοραστού και πωλητοῦ άνεξαρτήτων.

2. Η κανονική τιμή των εισαγομένων έμπορευμάτων προσδιορίζεται επί των ακόλουθων βάσεων.

α) Ο χρόνος όστις πρέπει να λαμβάνεται ύπ' όψιν είναι ή ημέρα παραλαβής εις άνάλωσιν.

β) Τὰ έμπορεύματα θεωρούνται ως παραδιδόμενα εις τὸν αγοραστήν εις τὸν τόπον εισόδου των εις τὸ τελωνειακόν έδαφος.

γ) Ο πωλητής θεωρείται ως ύποβληθείς εις τὰ έξοδα μεταφορᾶς των έμπορευμάτων, ως και εις άπαντα τὰ λοιπά έξοδα τὰ αναφερόμενα εις την πώλησιν και εις την παράδοσιν των έμπορευμάτων εις τὸ σημείον εισόδου εις τὸ τελωνειακόν έδαφος και ως περιλαβών αυτά εις την τιμήν.

δ) Δεν περιλαμβάνονται εις την τιμήν οι δασμοί, τὰ τέλη και οι πάσης φύσεως φόροι οι όποιοι είναι άπαιτητοί επί του τελωνειακού έδάφους της Ελλάδος, υποχρέωσιν προς καταβολήν των όποιων υπέχει ο αγοραστής.

3. Πώλησις συντελουμένη υπό δρους πλήρους συναγωνισμού μεταξύ αγοραστοῦ και πωλητοῦ άνεξαρτήτων είναι πώλησις εις την όποιαν :

α) Η πληρωμή της τιμής του έμπορεύματος αποτελεί την μόνην πραγματικήν παροχήν του αγοραστοῦ.

β) Η συμφωνηθεΐσα τιμή δεν ύφίσταται την επίδρασιν σχέσεων έμπορικών, οικονομικών ή άλλων, συμβατικών ή μη, αι όποιαί θά ύφίσταντο ένδεχομένως, εκτός των σχέσεων των δημιουργουμένων εξ αυτής ταύτης της πωλήσεως, μεταξύ άφ' ενός του πωλητοῦ ή ενός φυσικού ή νομικού προσώπου συνεταιρισμένου μετά του πωλητοῦ και άφ' έτέρου του αγοραστοῦ ή φυσικού ή νομικού προσώπου συνεταιρισμένου μετά του αγοραστοῦ.

γ) Ούδέν τμήμα του προϊόντος του προερχομένου εκ της πωλήσεως ή της μεταγενεστέρως εκχώρησεως ή της χρησιμοποίησεως του έμπορεύματος θά περιέλθῃ άμέσως ή έμμέσως εις τὸν πωλητήν ή εις πᾶν έτερον φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον συνεταιρισμένον με τὸν πωλητήν.

Δύο πρόσωπα θεωρούνται ως συνεταιρισμένα εις έπιχειρήσεις, εάν τὸ έν εξ αυτών έχῃ οϊονδήποτε συμφέρον εις τας έπιχειρήσεις του άλλου ή εάν έχουσι άμφοτέρα κοινόν συμ-

φέρουν εις οιαδήποτε επιχείρησιν ή εάν τρίτον πρόσωπον έχη συμφέρον εις την επιχείρησιν εκάστου εκ των προσώπων τούτων, είτε τα συμφέροντα αυτά είναι άμεσα είτε έμμεσα.

4. Όταν τα έμπορεύματα των οποίων πρόκειται να εκτιμηθώ ή αξία :

α) Κατασκευάζονται διά μεθόδου προστατευμένης δια διπλώματος εύρεσιτεχνίας ή αποτελούν τό αντίκειμενον κατατεθέντος σχεδίου ή υποδείγματος,

β) ή φέρουν άλλοδαπών σήμα βίωμαχανικόν ή έμπορικόν ή εισάγονται διά να πωληθούν υπό τοιοῦτον σήμα, ο καθορισμός τής κανονικής τιμής γίνεται λαμβανομένου ύπ' όψιν, ότι ή κανονική αυτή τιμή περιλαμβάνει την αξίαν του δικαιώματος τής χρησιμοποίησεως του διπλώματος εύρεσιτεχνίας ή του κατατεθέντος σχεδίου ή υποδείγματος ή του βιομηχανικού ή έμπορικού σήματος του σχετικού προς τα έν λόγω έμπορεύματα.

5. Εις πᾶσαν διασάφισιν πρέπει να επισυνάπτεται τιμολόγιον, τής Τελωνειακής Αρχής δυναμένης κατά την κρίσιν της να άπαλλάσση τής υποχρεώσεως προσαγωγής τοιούτου δι' είδη κομιζόμενα διά τής ταχυδρομικής όδοϋ ή παρ' επιβατών ή τοιαῦτα εύτελοϋς αξίας ή δώρα.

Έάν τό έμπόρευμα υπόκειται εις δασμούς κατ' αξίαν τό τιμολόγιον δύναται να επικυρώνηται υπό τής Έλληνικής Διπλωματικής ή Προξενικής Αρχής. Διά συμφωνιών συναπτομένων επ' άμοιβαιότητα, δύναται να αντικαθίσταται ή ανώτέρω επικύρωσις διά θεωρήσεως υπό οργανισμών έγκριμένων υπό τής Έλληνικής Κυβερνήσεως είτε να καταργήται ή διατύπωσις τής επικυρώσεως ή τής θεωρήσεως.

6. Η Τελωνειακή Υπηρεσία δύναται ώσαύτως ν' απαιτή την προσαγωγήν των συμβάσεων, συμβολαίων και τής άλ-

ληλογραφίας και παντός στοιχείου σχετικού προς την έμπορική πράξιν.

7. Τα τιμολόγια και τα λοιπά ανώτέρω αναφερόμενα έγγραφα, δέν δεσμεύουν τή χρῆσιν τής Τελωνειακής Υπηρεσίας ή την κρίσιν των όργάνων των άρμοδίων εκ του νόμου προς καθορισμόν τής αξίας επί των εισαγομένων έμπορευμάτων ή τής επιλύσεως άμφισβητήσεων περι τον καθορισμόν ταύτης, εις κατά τα ανώτέρω καθοριζόμενης αξίας έξευρισκομένης διά παντός πείθοντος στοιχείου.

8. Όταν τα στοιχειά τα λαμβανόμενα ύπ' όψιν διά τον καθορισμόν τής κανονικής τιμής είναι έκπεφρασμένα εις ξένον νόμισμα, ή μετατροπή γίνεται βάσει τής επισήμου τιμής του συναλλάγματος τής Ισχυούσης κατά την ήμερομηνίαν του έδαφίου α' τής παραγράφου 2 του παρόντος.

9. Η υπό τους άνωτέρω όρους καθοριζόμενη αξία πρέπει ένδεχομένως να στρογγυλοποιήται εις την άμέσως κατωτέραν εκατοντάδα δραχμών.

10. Προκειμένου περι έμπορευμάτων επί των οποίων επιβάλλονται δασμοί κατ' αξίαν ή των οποίων άπαγορεύεται ή εισαγωγή ή δασμολογητέα αξία είναι, αναλόγως τής περιπτώσεως, ή κατά τ' ανώτέρω όριζόμενα έξευρισκομένη αξία των έμπορευμάτων τούτων.

Β'. Αι δευτέρα και τρίτη παράγραφοι του άρθρου 3 του αυτού ως ανώτέρω Διατάγματος, λαμβάνουν αριθμησιν 11 και 12 τροποποιουμένης τής τελευταίας φράσεως τής λαμβανούσης αριθμόν 11 παραγράφου ως εξής: «Η αξία τούτων έξευρίσκειται ως όρίζεται έν τή παραγράφω 10 του παρόντος».